

Delfí Abella

"Les formigues"

Visit "[Les formigues](#)" on MotoLyrics.com

Passen les formigues van camÃ del cau;
miren cap a terra sota del cel blau.
Poc a poc fan via arpleguen gra,
volten la brutÃcia: tot val per menjar.

Viuen arplegades, han de seguir el joc;
hi ha feines diverses, cadascÃ al seu lloc!

La uniÃ a la forÃsa, no es separaran.

Cal apilotar-se: no saben on van,
perÃ una llei els guia: la llei del instint.

Les febles es moren, altres van vivint.

Els morts no treballen, no valen un plor.

El seny de les bÃsties Ãs dur,
Ãs ferm, Ãs bo. Les formigues roges topen amb rivals:

les formigues negres serien iguals

si no fos pel bÃ sic diferent color.

Roges contra negres lluiten amb braÃ!

Les que resten passen penes i fatics

buscant a tothora altres enemics.

Sembla que els agradi la vida d'esclau.

Sempre els ulls a terra, d'esquena al cel
blau.

Volen viure juntes i no es diuen res:

veure's i estimar-se mai no n'han aprÃs..

Humils formiguegen per guanyar-se el pa:

segueixen la fila que no es pot trencar.

Visit [Delfí Abella](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.